

løbet“), som siden 1. april 1959 har udgjort følgende beløb (for enlige og for ægtepar, hvoraf kun den ene ægtefælle modtager invalidepension): 1 224 kr. i kommunegruppe 1, 1 176 kr. i kommunegruppe 2 og 1 080 kr. i kommunegruppe 3.

Når invaliditetsydelsen foreslås fastsat til et noget højere beløb end tredjedelsbeløbet, skyldes det — som nævnt i invalideforsikringskommissionens betænkning side 46 — ønsket om at sætte ydelsen til et så højt beløb, at udsigten til at oppebære ydelsen giver en rimelig tilskyndelse til trods en alvorlig invaliditet at udføre erhvervsarbejde fremfor at modtage invalidepension.

Til støtte for forslaget om at fastsætte invaliditetsydelsen til samme beløb som tredjedelsbeløbet anføres det i Købstadforeningens henvendelse, „at det ikke vil være urimeligt, om en person, der oppebærer invalidepension med mindstebeløbet, overvejer, om han skulle prøve at få invalidepensionen ombyttet med invaliditetsydelsen“.

I invalideforsikringskommissionen har man været fuldt opmærksom på, at der tilsyneladende var en uoverensstemmelse i den omstændighed, at invaliditetsydelsen (for ikke-pensionister) var foreslået til et højere beløb end tredjedelsgrænsen (for invalidepensionister). Invalideforsikringskommis-

sionen har imidlertid ikke ment, at der var noget til hinder for at foreslå invaliditetsydelsen beregnet på den ovenfor angivne måde og til et beløb, der er højere end invalidepensionens tredjedelsbeløb. Forholdet er nemlig det, at nedsættelse af invalidepensionen til tredjedelsbeløbet i almindelighed vil være foranlediget af anden indtægt end erhvervsindtægt, f. eks. pensions- eller formueindtægt, eller af invalidepensionistens ægtefælles indtægter. En invalidepensionist vil derimod i almindelighed ikke selv kunne have erhvervsindtægter af en sådan størrelse, at invalidepensionen som følge heraf nedsættes til tredjedelsbeløbet, idet invalidepensionen da vil være inddraget som følge af, at pågældende under hensyn til erhvervsindtægtens størrelse ikke længere anses for invalid i lovens forstand.

Under hensyn til det anførte kan jeg ikke slutte mig til forslaget om at fastsætte invaliditetsydelsen til samme beløb som tredjedelsbeløbet.

For så vidt angår de af Købstadforeningen rejste spørgsmål om en ændret affattelse af lovforslagets § 11, stk. 1, og om ikrafttrædelsen af bestemmelsen om afrunding af refusionsbeløbene i § 26, stk. 3, 2. pkt., bemærkes, at man senere skal vende tilbage til besvarelsen af dette spørgsmål.

Jul. Bomholt.

/ P. Juhl-Christensen.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om folkeforsikring.